FÖRDRAG OM STABILITET, SAMORDNING OCH STYRNING INOM EKONOMISKA OCH MONETÄRA UNIONEN MELLAN KONUNGARIKET BELGIEN, REPUBLIKEN BULGARIEN, KONUNGARIKET DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, REPUBLIKEN ESTLAND, IRLAND, REPUBLIKEN GREKLAND, KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, REPUBLIKEN ITALIEN, REPUBLIKEN CYPERN, REPUBLIKEN LETTLAND, REPUBLIKEN LITAUEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, UNGERN, MALTA, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, REPUBLIKEN POLEN, REPUBLIKEN PORTUGAL, RUMÄNIEN, REPUBLIKEN SLOVENIEN, REPUBLIKEN SLOVAKIEN, REPUBLIKEN FINLAND OCH KONUNGARIKET SVERIGE

KONUNGARIKET BELGIEN, REPUBLIKEN BULGARIEN, KONUNGARIKET DANMARK, FÖRBUNDSREPUBLIKEN TYSKLAND, REPUBLIKEN ESTLAND, IRLAND, REPUBLIKEN GREKLAND, KONUNGARIKET SPANIEN, REPUBLIKEN FRANKRIKE, REPUBLIKEN ITALIEN, REPUBLIKEN CYPERN, REPUBLIKEN LETTLAND, REPUBLIKEN LITAUEN, STORHERTIGDÖMET LUXEMBURG, UNGERN, MALTA, KONUNGARIKET NEDERLÄNDERNA, REPUBLIKEN ÖSTERRIKE, REPUBLIKEN POLEN, REPUBLIKEN PORTUGAL, RUMÄNIEN, REPUBLIKEN SLOVENIEN, REPUBLIKEN SLOVAKIEN, REPUBLIKEN FINLAND OCH KONUNGARIKET SVERIGE,

nedan kallade *de fördragsslutande parterna*,

SOM ÄR MEDVETNA OM deras skyldighet att, i egenskap av medlemsstater i Europeiska unionen, betrakta sin ekonomiska politik som en fråga av gemensamt intresse,

SOM ÖNSKAR främja förutsättningarna för starkare ekonomisk tillväxt i Europeiska unionen och i detta syfte utveckla en allt närmare samordning av den ekonomiska politiken i euroområdet,

SOM BEAKTAR att behovet av att regeringarna slår vakt om sunda och hållbara offentliga finanser och förhindrar att underskotten i den offentliga sektorn blir alltför stora är av väsentlig betydelse för att stabiliteten i euroområdet som helhet ska kunna säkerställas och kräver därför att särskilda regler införs, inbegripet en regel om budgetbalans och en automatisk mekanism för vidtagande av korrigerande åtgärder,

SOM ÄR MEDVETNA om behovet av att säkerställa att deras underskott i den offentliga sektorn inte överstiger 3 % av bruttonationalprodukten till marknadspris och att deras skuldsättning i den offentliga sektorn inte överstiger, eller att den minskar tillräckligt mot, 60 % av bruttonationalprodukten till marknadspris,

SOM ERINRAR OM att de fördragsslutande parterna, i egenskap av medlemsstater i Europeiska unionen, ska avstå från varje åtgärd som kan äventyra fullgörandet av unionens mål inom ramen för den ekonomiska unionen, särskilt skuldsättning utanför den offentliga sektorns räkenskaper,

SOM BEAKTAR att stats- och regeringscheferna i euroområdets medlemsstater den 9 december 2011 enades om en förstärkt struktur för Ekonomiska och monetära unionen, vilken bygger på de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas och underlättar genomförandet av åtgärder som vidtas på grundval av artiklarna 121, 126 och 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

SOM BEAKTAR att stats- och regeringscheferna i euroområdets medlemsstater och andra medlemsstater i Europeiska unionen har som målsättning att så snart som möjligt införliva bestämmelserna i detta fördrag i de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas,

SOM VÄLKOMNAR de lagstiftningsförslag som Europeiska kommissionen lade fram den 23 november 2011 för euroområdet inom ramen för de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas om skärpning av den ekonomiska övervakningen och övervakningen av de offentliga finanserna i medlemsstater som har, eller hotas av, allvarliga problem i fråga om sin finansiella stabilitet och om gemensamma bestämmelser för övervakning och bedömning av utkast till budgetplaner och säkerställande av korrigering av alltför stora underskott i medlemsstaterna, och

SOM NOTERAR Europeiska kommissionens avsikt att lägga fram ytterligare lagstiftningsförslag för euroområdet, framför allt om förhandsrapportering av planerade emissioner av skuldebrev, om program för ekonomiskt partnerskap med angivande av strukturreformer för medlemsstater som omfattas av ett förfarande vid alltför stora underskott samt om samordningen av större planerade reformer av den ekonomiska politiken i medlemsstaterna,

SOM UTTRYCKER sin beredvillighet att stödja förslag som Europeiska kommissionen kan komma att lägga fram i syfte att ytterligare stärka stabilitets- och tillväxtpakten genom att för de medlemsstater som har euron som valuta införa en ny uppsättning medelfristiga mål i linje med de gränser som anges i detta fördrag,

SOM NOTERAR att Europeiska kommissionen vid sin översyn och övervakning av budgetåtagandena enligt detta fördrag kommer att agera inom ramen för sina befogenheter i enlighet med fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121, 126 och 136,

SOM NOTERAR särskilt att, vad gäller tillämpningen av den regel om budgetbalans som anges i artikel 3 i detta fördrag, den övervakningen kommer att genomföras genom inrättande för varje fördragsslutande part av landsspecifika medelfristiga mål och tidsplaner för konvergens, på lämpligt sätt,

SOM NOTERAR att de medelfristiga målen bör uppdateras regelbundet på grundval av en gemensamt överenskommen metod, vars huvudsakliga parametrar också ska ses över regelbundet, där man på lämpligt sätt beaktar riskerna för de offentliga finansernas explicita och implicita åtaganden i enlighet med vad som fastslås i målen för stabilitets- och tillväxtpakten,

SOM NOTERAR att tillräckliga framsteg för att uppnå de medelfristiga målen bör utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna rensade för diskretionära åtgärder på inkomstsidan, i linje med bestämmelserna i Europeiska unionens rätt, särskilt rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken, ändrad genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1175/2011 av den 16 november 2011 (nedan kallad *den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten*),

SOM NOTERAR att den korrigeringsmekanism som de fördragsslutande parterna ska införa bör syfta till att korrigera avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan, inklusive dessa avvikelsers ackumulerade effekter på den offentliga skuldsättningens dynamik,

SOM NOTERAR att efterlevnaden av de fördragsslutande parternas skyldighet att införliva regeln om budgetbalans i deras nationella rättsliga system genom bindande, permanenta och helst konstitutionella bestämmelser bör omfattas av Europeiska unionens domstols behörighet, i enlighet med artikel 273 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

SOM ERINRAR OM att artikel 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ger Europeiska unionens domstol befogenhet att förelägga en medlemsstat i Europeiska unionen vilken har underlåtit att följa dess dom, att betala ett standardbelopp eller ett vite och SOM ERINRAR OM att Europeiska kommissionen har utarbetat kriterier för hur detta standardbelopp eller vite ska föreläggas inom ramen för den artikeln,

SOM ERINRAR OM behovet av att underlätta antagandet av åtgärder inom ramen för Europeiska unionens förfarande vid alltför stora underskott för de medlemsstater som har euron som valuta och vars planerade eller faktiska underskott i den offentliga sektorns finanser i förhållande till bruttonationalprodukten överstiger 3 %, samtidigt som målet med detta förfarande - nämligen att förmå och vid behov tvinga en medlemsstat att minska det eventuella underskott som konstaterats - stärks påtagligt,

SOM ERINRAR OM skyldigheten för de fördragsslutande parter vars skuldsättning i den offentliga sektorn överstiger referensvärdet på 60 % att minska den överstigande delen med en genomsnittlig takt på en tjugondel per år som ett riktmärke,

SOM BEAKTAR behovet av att vid genomförandet av detta fördrag respektera den särskilda roll som tillkommer arbetsmarknadens parter i enlighet med varje fördragsslutande parts lagstiftning eller nationella system,

SOM BETONAR att ingen bestämmelse i detta fördrag ska tolkas som om den på något sätt förändrar de villkor för den ekonomiska politiken på vilka en fördragsslutande part har beviljats finansiellt stöd genom ett stabiliseringsprogram med deltagande från Europeiska unionen, dess medlemsstater eller Internationella valutafonden,

SOM NOTERAR att en smidigt fungerande Ekonomisk och monetär union kräver att de fördragsslutande parterna arbetar gemensamt i riktning mot en ekonomisk politik där de, samtidigt som de bygger vidare på de mekanismer för samordning av den ekonomiska politiken som definieras i de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas, vidtar nödvändiga åtgärder inom alla områden som är väsentliga för ett smidigt fungerande euroområde,

SOM särskilt NOTERAR de fördragsslutande parternas önskan att mer aktivt använda sig av fördjupat samarbete enligt artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 326–334 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utan att detta negativt påverkar den inre marknaden, samt deras önskan att fullt ut tillämpa särskilda åtgärder för de medlemsstater som har euron som valuta i enlighet med artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och ett förfarande för diskussion och samordning på förhand mellan de fördragsslutande parter som har euron som valuta i fråga om alla de större reformer av den ekonomiska politiken som de planerar, i syfte att skapa riktmärken för bästa praxis,

SOM ERINRAR OM att stats- och regeringscheferna i euroområdets medlemsstater den 26 oktober 2011 enades om att förbättra styrningen av euroområdet, inbegripet att hålla minst två eurotoppmöten per år, vilka, om det inte är motiverat av exceptionella förhållanden, ska sammankallas direkt efter Europeiska rådets möten eller möten med deltagande av samtliga de fördragsslutande parter som har ratificerat detta fördrag,

SOM ERINRAR också OM att stats- och regeringscheferna i euroområdets medlemsstater och i andra medlemsstater i Europeiska unionen den 25 mars 2011 godkände europluspakten, där ett antal frågor som är väsentliga för att främja konkurrenskraften inom euroområdet anges,

SOM BETONAR vikten av fördraget om inrättande av Europeiska stabilitetsmekanismen som en del av den övergripande strategin för att stärka Ekonomiska och monetära unionen, och SOM PÅPEKAR att beviljande av finansiellt stöd inom ramen för nya program knutna till Europeiska stabilitetsmekanismen från och med den 1 mars 2013 kommer att villkoras av att den berörda fördragsslutande parten har ratificerat det här fördraget och – så snart som den period för införlivande som avses i artikel 3.2 i det här fördraget har löpt ut – att den fördragsslutande parten uppfyller villkoren i samma artikel,

SOM NOTERAR att Konungariket Belgien, Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Estland, Irland, Republiken Grekland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Republiken Italien, Republiken Cypern, Storhertigdömet Luxemburg, Malta, Konungariket Nederländerna, Republiken Österrike, Republiken Portugal, Republiken Slovenien, Republiken Slovakien och Republiken Finland är fördragsslutande parter som har euron som valuta och därför kommer att vara bundna av detta fördrag från och med den första dagen i den månad som följer efter det att de har deponerat sina respektive ratifikationsinstrument, förutsatt att fördraget då har trätt i kraft, och

SOM OCKSÅ NOTERAR att Republiken Bulgarien, Konungariket Danmark, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Ungern, Republiken Polen, Rumänien och Konungariket Sverige är fördragsslutande parter som, i egenskap av medlemsstater i Europeiska unionen, vid undertecknandet av detta fördrag har ett undantag från deltagande i den gemensamma valutan och som – så länge detta undantag inte har upphävts – endast kan vara bundna av de bestämmelser i avdelningarna III och IV i detta fördrag som de förklarar sin avsikt att vara bundna av då de deponerar sitt ratifikationsinstrument eller vid en senare tidpunkt,

HAR ENATS OM FÖLJANDE BESTÄMMELSER.

AVDELNING I

SYFTE OCH TILLÄMPNINGSOMRÅDE

ARTIKEL 1

1. Genom detta fördrag enas de fördragsslutande parterna, i egenskap av medlemsstater i Europeiska unionen, om att stärka den ekonomiska pelaren inom Ekonomiska och monetära unionen genom att inom ramen för en finanspolitisk överenskommelse anta en uppsättning regler avsedda att främja budgetdisciplin, samt om att öka samordningen av deras ekonomiska politik och förbättra styrningen av euroområdet och därigenom stödja uppnåendet av Europeiska unionens mål för hållbar tillväxt, sysselsättning, konkurrenskraft och social sammanhållning.

2. Detta fördrag ska tillämpas fullt ut på de fördragsslutande parter som har euron som valuta. Det ska också tillämpas på de övriga fördragsslutande parterna i den utsträckning och på de villkor som anges i artikel 14.

AVDELNING II

FÖRENLIGHET MED OCH FÖRHÅLLANDE
TILL UNIONSRÄTTEN

ARTIKEL 2

1. Detta fördrag ska tillämpas och tolkas av de fördragsslutande parterna i överensstämmelse med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, särskilt artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen, och med Europeiska unionens rätt, inbegripet förfarandereglerna i de fall sekundärlagstiftning behöver antas.

2. Detta fördrag ska tillämpas i den mån det är förenligt med de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och med Europeiska unionens rätt. Det får inte inkräkta på unionens befogenhet att agera på den ekonomiska unionens område.

AVDELNING III

FINANSPOLITISK ÖVERENSKOMMELSE

ARTIKEL 3

1. De fördragsslutande parterna ska tillämpa de regler som anges i denna punkt utöver och utan att det påverkar deras skyldigheter enligt Europeiska unionens rätt:

a) En fördragsslutande parts offentliga finanser ska vara i balans eller uppvisa överskott.

b) Regeln i led a ska anses vara respekterad om det årliga strukturella saldot i den offentliga sektorns finanser överensstämmer med det landsspecifika medelfristiga målet enligt definitionen i den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten med ett nedre gränsvärde för det strukturella underskottet på 0,5 % av bruttonationalprodukten till marknadspriser. De fördragsslutande parterna ska säkerställa en snabb konvergens mot sina respektive medelfristiga mål. Tidsramen för denna konvergens kommer att föreslås av Europeiska kommissionen med hänsyn tagen till de landsspecifika riskerna i fråga om hållbarhet. Framstegen för att nå och respekten för de medelfristiga målen ska utvärderas på grundval av en samlad bedömning med det strukturella saldot som utgångspunkt, inbegripet en analys av utgifterna efter diskretionära åtgärder på inkomstsidan, i linje med den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten.

c) De fördragsslutande parterna får temporärt avvika från sina respektive medelfristiga mål eller från anpassningsbanan mot dessa mål endast under exceptionella omständigheter enligt definitionen i punkt 3 b.

d) När skuldsättningen i den offentliga sektorn i procent av bruttonationalprodukten till marknadspriser ligger väsentligt under 60 % och när risken i fråga om de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet är låg får det nedre gränsvärdet för det medelfristiga mål som preciseras i led b högst motsvara ett strukturellt underskott på 1,0 % av bruttonationalprodukten till marknadspriser.

e) Om betydande avvikelser från det medelfristiga målet eller från anpassningsbanan mot detta mål konstateras ska en korrigeringsmekanism utlösas automatiskt. Denna mekanism ska inbegripa den berörda fördragsslutande partens skyldighet att genomföra åtgärder för korrigering av avvikelserna under en fastställd tidsperiod.

2. De regler som anges i punkt 1 ska senast ett år efter det att detta fördrag träder i kraft få verkan i de fördragsslutande parternas nationella lagstiftning genom bindande och permanenta bestämmelser, helst på konstitutionell nivå, eller på annat sätt som garanterar att reglerna fullt ut respekteras och efterlevs under hela den nationella budgetprocessen. De fördragsslutande parterna ska på nationell nivå inrätta den korrigeringsmekanism som avses i punkt 1 e på grundval av gemensamma principer som ska föreslås av Europeiska kommissionen och som framför allt ska gälla de korrigerande åtgärdernas art, omfattning och tidsram, även under exceptionella omständigheter, samt vilken roll och vilket oberoende de institutioner ska ha som ansvarar för att på nationell nivå övervaka att de regler som anges i punkt 1 efterlevs. Korrigeringsmekanismen ska till fullo respektera de nationella parlamentens behörighet.

3. Vid tillämpningen av denna artikel ska de definitioner gälla som anges i artikel 2 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, fogat till Europeiska unionens fördrag.

Vidare ska följande definitioner gälla vid tillämpningen av denna artikel:

a) *det årliga strukturella saldot i den offentliga sektorns finanser*: det årliga, konjunkturrensade saldot rensat för engångsåtgärder och tillfälliga åtgärder.

b) *exceptionella omständigheter*: ovanliga händelser som ligger utanför den berörda fördragsslutande partens kontroll och som har stor inverkan på den offentliga sektorns finanser, eller perioder av allvarlig konjunkturnedgång enligt vad som anges i den reviderade stabilitets- och tillväxtpakten, under förutsättning att den berörda fördragsslutande partens tidsbegränsade avvikelse inte äventyrar den finanspolitiska hållbarheten på medellång sikt.

ARTIKEL 4

Om kvoten mellan en fördragsslutande parts offentliga sektors skuld och bruttonationalprodukt överstiger det referensvärde på 60 % som avses i artikel 1 i protokollet (nr 12) om förfarandet vid alltför stora underskott, fogat till Europeiska unionens fördrag, ska den fördragsslutande parten, som ett riktmärke, minska den överstigande delen med en genomsnittlig takt på en tjugondel per år i enlighet med artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1467/97 av den 7 juli 1997 om påskyndande och förtydligande av tillämpningen av förfarandet vid alltför stora underskott, ändrad genom rådets förordning (EU) nr 1177/2011 av den 8 november 2011. Huruvida det föreligger ett alltför stort underskott på grund av att skuldkriteriet har överträtts kommer att beslutas i enlighet med förfarandet i artikel 126 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

ARTIKEL 5

1. En fördragsslutande part som omfattas av ett förfarande vid alltför stora underskott enligt de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas ska upprätta ett program för budgetmässigt och ekonomiskt partnerskap, som inbegriper en detaljerad beskrivning av de strukturreformer som måste utformas och genomföras för att säkerställa en verkningsfull och hållbar korrigering av dess alltför stora underskott. Sådana programs innehåll och form ska regleras i Europeiska unionens rätt. Inlämnande av programmen till Europeiska unionens råd och till Europeiska kommissionen för godkännande och övervakningen av dem kommer att ingå i de befintliga övervakningsförfarandena inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten.

2. Genomförandet av programmet för budgetmässigt och ekonomiskt partnerskap och de därmed förenliga årliga budgetplanerna kommer att övervakas av Europeiska unionens råd och av Europeiska kommissionen.

ARTIKEL 6

För att bättre samordna planeringen av deras nationella emissioner av skuldebrev ska de fördragsslutande parterna på förhand rapportera till Europeiska unionens råd och till Europeiska kommissionen om sina planer på emissioner av offentliga skuldebrev.

ARTIKEL 7

De fördragsslutande parter som har euron som valuta förbinder sig att, med full respekt för de processuella kraven i de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas, stödja förslag eller rekommendationer som Europeiska kommissionen lägger fram då den bedömer att en medlemsstat i Europeiska unionen vilken har euron som valuta har överträtt underskottskriteriet inom ramen för ett förfarande vid alltför stora underskott. Denna skyldighet ska inte gälla om de fördragsslutande parter som har euron som valuta konstaterar att en kvalificerad majoritet av dem är emot det beslut som har föreslagits eller rekommenderats, varvid den kvalificerade majoriteten ska beräknas i analogi med relevanta bestämmelser i de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas utan att hänsyn tas till den berörda fördragsslutande partens ståndpunkt.

ARTIKEL 8

1. Europeiska kommissionen uppmanas att inom lämplig tid lägga fram en rapport till de fördragsslutande parterna om de bestämmelser som har antagits av var och en av dem för att uppfylla skyldigheterna i artikel 3.2. Om Europeiska kommissionen, efter att ha gett den berörda fördragsslutande parten tillfälle att inkomma med sina synpunkter, i sin rapport drar slutsatsen att den fördragsslutande parten inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 3.2 kommer en eller flera fördragsslutande parter att väcka talan i ärendet vid Europeiska unionens domstol. Om en fördragsslutande part oberoende av kommissionens rapport anser att en annan fördragsslutande part inte har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 3.2 har även denna part möjlighet att väcka talan i ärendet vid domstolen. I båda fallen ska domstolens dom vara bindande för parterna i förfarandet, vilka ska vidta de åtgärder som krävs för att följa domen inom en tidsfrist som ska fastställas av domstolen.

2. Om en fördragsslutande part på grundval av sin egen eller Europeiska kommissionens bedömning anser att en annan fördragsslutande part inte har vidtagit de åtgärder som krävs för att följa en i punkt 1 avsedd dom från domstolen kan den väcka talan i detta ärende vid domstolen och kräva att ekonomiska sanktioner ska föreläggas i enlighet med de kriterier som Europeiska kommissionen fastställt inom ramen för artikel 260 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Om domstolen finner att den fördragsslutande parten i fråga inte har följt dess dom, kan den förelägga parten att betala ett standardbelopp eller ett vite, som ska vara anpassat till omständigheterna och som inte får överstiga 0,1 % av partens bruttonationalprodukt. Belopp som har ålagts en fördragsslutande part som har euron som valuta ska betalas till Europeiska stabilitetsmekanismen. I andra fall ska betalningarna gå till Europeiska unionens allmänna budget.

3. Denna artikel utgör ett särskilt avtal mellan de fördragsslutande parterna i den mening som avses i artikel 273 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

AVDELNING IV

SAMORDNING AV DEN EKONOMISKA POLITIKEN SAMT KONVERGENS

ARTIKEL 9

Som en utveckling av den samordning av den ekonomiska politiken som definieras i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt förbinder sig de fördragsslutande parterna att arbeta gemensamt för en ekonomisk politik som främjar Ekonomiska och monetära unionens smidiga funktion och ekonomisk tillväxt genom ökad konvergens och konkurrenskraft. För detta ändamål ska de fördragsslutande parterna vidta nödvändiga åtgärder inom alla områden som är väsentliga för att euroområdet ska fungera smidigt, och på så sätt bidra till målen om att stärka konkurrenskraften, främja sysselsättningen, bidra ytterligare till insatser för de offentliga finansernas hållbarhet samt förstärka den finansiella stabiliteten.

ARTIKEL 10

I enlighet med kraven i de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas är de fördragsslutande parterna redo att, närhelst så är lämpligt och nödvändigt, aktivt använda särskilda åtgärder för de medlemsstater som har euron som valuta enligt artikel 136 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördjupat samarbete enligt artikel 20 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 326–334 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i frågor som är väsentliga för att euroområdet ska kunna fungera smidigt, utan att detta påverkar den inre marknaden negativt.

ARTIKEL 11

I syfte att skapa riktmärken för bästa praxis och arbeta för en närmare samordning av den ekonomiska politiken säkerställer de fördragsslutande parterna att alla större reformer av den ekonomiska politiken som de planerar att genomföra kommer att diskuteras på förhand och om så är lämpligt samordnas dem emellan. Europeiska unionens institutioner ska delta i denna samordning enligt Europeiska unionens rätt.

AVDELNING V

STYRNING AV EUROOMRÅDET

ARTIKEL 12

1. Stats- och regeringscheferna i de fördragsslutande parter som har euron som valuta ska hålla informella sammanträden vid eurotoppmöten, tillsammans med Europeiska kommissionens ordförande. Europeiska centralbankens ordförande ska inbjudas att delta i dessa möten.

Eurotoppmötets ordförande ska utses med enkel majoritet av stats- och regeringscheferna i de fördragsslutande parter som har euron som valuta samtidigt som Europeiska rådet utser sin ordförande och för samma mandatperiod.

2. Eurotoppmöten ska hållas när så är nödvändigt, dock minst två gånger om året, för att diskutera frågor som rör det särskilda ansvar som de fördragsslutande parter som har euron som valuta delar när det gäller den gemensamma valutan, andra frågor som rör styrningen av euroområdet och de regler som gäller för detta samt strategiska riktlinjer för hur den ekonomiska politiken ska föras för att öka konvergensen inom euroområdet.

3. Stats- och regeringscheferna i de fördragsslutande parter som inte har euron som valuta och som har ratificerat detta fördrag ska delta i eurotoppmötens diskussioner om fördragsslutande parters konkurrenskraft, förändringen av euroområdets övergripande arkitektur och de grundläggande regler som kommer att tillämpas på denna i framtiden jämte, när så är lämpligt och åtminstone en gång per år, i diskussioner om särskilda frågor angående genomförandet av detta fördrag om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen.

4. Eurotoppmötets ordförande ska ansvara för förberedelserna inför och kontinuiteten i eurotoppmötena, i nära samarbete med Europeiska kommissionens ordförande. Eurogruppen ska vara det organ som ska ha i uppgift att förbereda och följa upp eurotoppmötena och dess ordförande kan inbjudas att delta i sådana möten för detta ändamål.

5. Europaparlamentets ordförande kan inbjudas att höras. Eurotoppmötets ordförande ska lägga fram en rapport till Europaparlamentet efter varje eurotoppmöte.

6. Eurotoppmötets ordförande ska löpande och ingående informera de fördragsslutande parter som inte har euron som valuta och de andra medlemsstaterna i Europeiska unionen om förberedelserna inför och resultaten av eurotoppmötena.

ARTIKEL 13

I enlighet med avdelning II i protokollet (nr 1) om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen, fogat till Europeiska unionens fördrag, kommer Europaparlamentet och de fördragsslutande parternas nationella parlament att tillsammans bestämma hur man bör organisera och främja en konferens som sammanför företrädare för de berörda utskotten i Europaparlamentet och företrädare för de berörda utskotten i de nationella parlamenten i syfte att diskutera budgetpolitiska och andra frågor som omfattas av det här fördraget.

AVDELNING VI

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OCH SLUTBESTÄMMELSER

ARTIKEL 14

1. Detta fördrag ska ratificeras av de fördragsslutande parterna i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. Ratifikationsinstrumenten ska deponeras hos generalsekretariatet vid Europeiska unionens råd (nedan kallad *depositarien*).

2. Detta fördrag träder i kraft den 1 januari 2013, förutsatt att tolv fördragsslutande parter som har euron som valuta då har deponerat sina ratifikationsinstrument, eller den första dagen i den månad som följer efter det att den tolfte fördragsslutande part som har euron som valuta har deponerat sitt ratifikationsinstrument, varvid det som infaller först ska gälla.

3. Detta fördrag ska tillämpas från och med den dag det träder i kraft på de fördragsslutande parter som har euron som valuta vilka har ratificerat fördraget. Det ska tillämpas på de övriga fördragsslutande parter som har euron som valuta från och med den första dagen i den månad som följer efter det att de har deponerat sina respektive ratifikationsinstrument.

4. Med avvikelse från punkterna 3 och 5 ska avdelning V tillämpas på alla berörda fördragsslutande parter från och med den dag då detta fördrag träder i kraft.

5. I fråga om de fördragsslutande parter som är medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt eller har undantag enligt protokollet (nr 16) om vissa bestämmelser angående Danmark, fogat till Europeiska unionens fördrag, ska det här fördraget – när den berörda fördragsslutande parten har ratificerat det här fördraget – tillämpas från och med den dag då beslutet om upphävande av detta undantag får verkan, om inte den berörda fördragsslutande parten förklarar sin avsikt att vid en tidigare tidpunkt vara bunden av alla eller delar av bestämmelserna i avdelningarna III och IV i det här fördraget.

ARTIKEL 15

Detta fördrag ska vara öppet för anslutning av andra medlemsstater i Europeiska unionen än de fördragsslutande parterna. Anslutningen ska få verkan då anslutningsinstrumentet deponeras hos depositarien, vilken ska underrätta de övriga fördragsslutande parterna om anslutningen. Texten till detta fördrag på den anslutande medlemsstatens officiella språk, som också är ett officiellt språk och ett arbetsspråk i unionsinstitutionerna, ska efter det att den godkänts av de fördragsslutande parterna deponeras i depositariens arkiv såsom varande en giltig text av detta fördrag.

ARTIKEL 16

Inom högst fem år efter det att detta fördrag har trätt i kraft ska på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande nödvändiga åtgärder vidtas i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt i syfte att införliva innehållet i det här fördraget inom Europeiska unionens rättsliga ramar.

Som skedde i Bryssel den andra mars år tjugohundratolv.

Detta fördrag, upprättat i ett enda original på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tyska och ungerska språken, vilka alla texter är lika giltiga, ska deponeras i depositariens arkiv, vilken ska överlämna en bestyrkt kopia till var och en av de fördragsslutande parterna.

_____